

Kapucinski TOTI

Leto I.

Pri oo. Kapucinih v Celju, 12. maja 1941.

Št. 2

CELICA št. 6

Nune - kapucinke sončecu:

„Sijaj, sijaj sončece,
oj sonce skravžlano!“

Pater Ciril: „Kako bom sjalo sonce,
sem čisto zmešano:

Če sijem samo starim, Če sijem pa ta mladim,
se mladim prav ne zdi, pa stare to jezi!“

Pod kapucinskim zuonom

Tam pod smiklavškim hribom
en kloster stoji,
v njem se tuma lačna
na tuj račun gosti.

Ta racnik po jih krajost
priguvali v kloster sem,
Slovence tu je, Nemce,
med njima tuoli „Pom“.

„Zakaj si tukaj?“ vpraša
Hmann čim in mrk.
„Ne vem!“ glavi odgovor
odločen se mu v brk.

To ni odgovor pravi,
zdaj pride ekserrir:
v raseh, raseh na dovračce
gre vse v divji dia.

Menih, duhovnik pravi
in z njimi vsi posprek,
tu čučajo pokorno,
spuste se v palji tel.

Ko pride ura polnoce,
za vse najlepši čas,
dellleta, starši, žene
prihajajo v vas.

Lesjak drvi po štungah,
za njim Jagaj, Ciril,
Kovačič, mali Pavlič,
gre na pomoč v sil'.

Popoldne zopet trening
za stare je kosti,
Cijan krošnjar po mesku,
da lačne pogosti.

Ko ura je deveta
zavlaata v kloster mi,
iz bližnega gordiča
oglašča se skovir.

Komu le smrtino pesem
zdaj poje nočni tič?
Kedo drvi v pogubo,
kolo v prazni, strašni nič?!

Le kvišdu srca, bratje,
v prostosti zleti naš zbor.
Spet vrne se veselje
in pride z njim humos.

Dotlej, očetje dobri,
na čelu kapucini:
zahvala vre iz srca
od naših vseh skupin!

Na kapucinskih stopnicah

19. IV. 1941 ob 21^h

Po hrbtu Uhlir' Roša gladi
in solze mu teko po bradi:
"Z Bogom doktor!" mu veli,
češ, zdaj v večnost se seli...

— o —

Samaritanka

Elsbacherjeva gospa Ana
bila nam je dobra mama,
Da pa tud' doma potrošta
Odsla nam v petek je iz kloštra

Gramatika

Najprej Roša smodobili,
njemu Rošer je sledil;
Zdaj pa čakamo zvedavi
kdo, am raschesten' bi bil.

— o o o —

Delikti

Zaprj je eden zavolj' čina,
je škornje ukradel drug' sečnj'
s seboj privedel svojga sina,
da z, biksanjem' ne imel bi muje

— o —

Bolniki

Kačič naš na nogošepa
ker boli ga leva peta;
Pirtoška ima sklerozo
če za kosil' ni polna doza,
Prejkupoval je pri zadruzi,
danš pa žre tako kot drugi.

o o o o o

Lakaj ni pošte ...

Trava, trava, die Post ist da.
Je Stegenšek vrsil ta posel;
a danes tudi on je z nami,
leži na kapucinski slanti

Schwärmerei

Was kann es in Cilli
noch Schöneres geben
als bei den Kapuzinern
im Kloster zu leben.

Das Leben ist schön,
der Garten ist groß,
besonders erheiternd
ist der Himmelstoß.

Die Paters sind freundlich
sind immer bereit,
besonders noch dann,
wenn der Himmelstoß weit.

Gemüse gibt's genug,
aber nicht für die Haft;
da lebt man ja nur
vom Kümmelsaft.

Doch einmal wird beschlossen,
dann geh'n wir nach Haus'
und schmeissen dies ganze Leid
aus dem Herzen hinaus.

Iz nunskih celic.

Je v naši sobi mala diva,
prijazna ljuba naša Silva.
Po postlji skače in se pači
ko Filipa jo uslužno slači.

Na „pozak“ nastavi če le hočeš,
da včasih sam se skoraj jočeš
ko roka te skeli in peče,
a Silva sama nič ne reče.

Smeji se ona in krohoče
solz Silva pač priznati noče,
če tud' vse kisa se in plaka,
naš „knirp“ se kremeri kakor spaka

Nagrobvih.

Tukaj leži
Drago Lesjak.
Igro je izgubil,
in - zadel gaje „žlak“.

Tukaj si ako Jožje
Braluša počiva,
ker je videl „škisa“
nebeški raj uživa.

Prežalostno naznanjamo
novico vam le-to:
da Korbanov Francisek
od nas je vzel slovo.
Med nebeske se krilatec
je ksaverček postal,
ker zvedel je novico,
da opat je postal.

Uprava in redakcija I. nadstrop. soba 6.
Tisk Tiskarne „Kapucin“ v Celju.

